

804.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 27 października 1932 r.

**Przepisy wprowadzające prawo o sądowym
postępowaniu egzekucyjnym.**

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Rozdział I.**Przepisy ogólne.****Art. I.**

§ 1. Z dniem wejścia w życie prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym tracą moc dotychczasowe przepisy o postępowaniu egzekucyjnym, urzędowym w tem prawie i w rozporządzeniu niniejszem.

§ 2. W szczególności tracą moc obowiązujące dotychczas w tym zakresie przepisy wraz z późniejszymi ich zmianami i uzupełnieniami, a mianowicie:

1) przepisy o przymusowym wykonywaniu aktów, o wykonywaniu wyroków i o zabezpieczeniu powództwa, zawarte w księgach pierwszej, drugiej, trzeciej i piątej ustawy o postępowaniu cywilnego z dnia 20 listopada 1864 r. (t. XVI cz. 1 Zводу praw);

2) ustawa z dnia 27 maja 1896 r. o postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym (Dz. u. p. austr. Nr. 79) wraz z ustawą wprowadzającą z dnia 27 maja 1896 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 78), art. XII ust. 1 ustawy wprowadzającej normę jurysdykcyjną z dnia 1 sierpnia 1895 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 110) oraz przepisy § 7 ust. 3, 41 i 44 normy jurysdykcyjnej z dnia 1 sierpnia 1895 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 111), o ile pozostają w związku z postępowaniem egzekucyjnym i zabezpieczającym;

3) księga ósma ustawy o postępowaniu cywilnym z dnia 30 stycznia 1877 r. (Dz. U. Rzeszy z r. 1877, str. 83) z zastrzeżeniami, zawartymi w art. LII, ustawa o przymusowej licytacji i przymusowym zarządzie z dnia 24 marca 1897 r. (Dz. U. Rzeszy z r. 1897 str. 97 i z r. 1898 str. 713), oraz ustawa wprowadzająca z dnia 24 marca 1897 r. (Dz. U. Rzeszy z r. 1897 str. 135 i z r. 1898 str. 750).

Art. II.

§ 1. Tracą moc przepisy o egzekucji z płac, emerytur, pensyj wdowich i sierocych lub z wynagrodzenia za pracę, a w szczególności doty-

czące tego przedmiotu przepisy ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164), ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312), o ile dotyczą funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej, ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 47, poz. 462) oraz rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej: z dnia 6 lutego 1928 r. o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93), z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 204), z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 257), z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 323), z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324), z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) i z dnia 23 sierpnia 1932 r. o Straży Więziennej (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 667).

§ 2. Uchyla się art. 312 prawa górniczego z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654).

Art. III.

Pozostają w mocy uprawnienia szczególne co do egzekucji, przyznane towarzystwom kredytowym ziemskim i miejskim oraz bankom.

Art. IV.

§ 1. Pozostają w mocy przepisy o egzekucji i o pierwszeństwie zaspokojenia, zawarte:

1) w ustawie z dnia 25 września 1922 r. w przedmiocie nadania wierzytelnościom b. rosyjskich Banków: Włociańskiego i Szlacheckiego prawa przywilejów, obciążających dobra nieruchomości te będą zaspokojone po należnościach, wymienionych w p. 1), 2), 3) i 4) § 1 art. 293 prawa o sądownym postępowaniu egzekucyjnym;

2) w rozporządzeniach Prezydenta Rzeczypospolitej o rejestrowym zastawie rolniczym z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 360) i z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 655);

3) w ustawie z dnia 14 marca 1932 r. o rejestrowym zastawie drzewnym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 317);

4) w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września 1932 r. w sprawie pierwszeństwa zaległych ciężarów na rzecz spółek wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 715) i

5) w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. o zmianie ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 768).

§ 2. Pozostają w mocy wydane przez władze polskie przepisy, które przewidują ograniczenie egzekucji z niektórych majątków, ulgi w egzekucji oraz wstrzymanie wykonania niektórych wyroków.

§ 3. Pozostaje w mocy art. 41 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Reform Rolnych

z dnia 29 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 833), oraz art. 93 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202).

Art. V.

Jeżeli nieruchomości podlega ograniczeniom zbycia z mocy ustaw o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego, w przetargu nie mogą brać udziału osoby, które nie uzyskały zezwolenia właściwej władzy na nabycie nieruchomości. Władzy tej należy doręczyć obwieszczenie o licytacji.

Art. VI.

Przeprowadzenie licytacji, przewidzianej w art. 56 prawa o domach składowych z dnia 28 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1020) i w art. 116 prawa bankowego z dnia 17 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321), należeć będzie na obszarze całego Państwa do komornika.

Art. VII.

§ 1. Do egzekwowania grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania stosuje się przepisy prawa o sądownym postępowaniu egzekucyjnym ze zmianami następującymi:

1) polecenie wszczęcia egzekucji wydaje sąd lub prokurator, dołączając tytuł wykonawczy; odpis wyroku sądu karnego ma moc tytułu wykonawczego co do grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania;

2) egzekucja z nieruchomości oraz czynności egzekucyjne, skierowane przeciwko osobie dłużnika, mogą być prowadzone wyłącznie na wniosek, złożony w myśl ogólnych przepisów przez Prokuratorję Generalną;

3) na podstawie polecenia sądu lub prokuratora komornik powinien z urzędu przedsięwziąć kroki, zmierzające do wykrycia mienia dłużnika, i prowadzić egzekucję z wykrytego mienia aż do jej ukończenia;

4) skargi na czynności komornika, powództwa o zwolnienie przedmiotu od egzekucji oraz wszelkie środki odwoławcze w toku postępowania egzekucyjnego należy wnosić przeciwko Prokuratorji Generalnej niezależnie od tego, czy postępowanie wszczęte zostało z polecenia sądu lub prokuratora, czy na wniosek Prokuratorji Generalnej;

5) jeżeli względem tego samego majątku wszczęte zostały postępowania egzekucyjne celem zaspokojenia wierzytelności prywatnych i należności sądowych, oba postępowania będą połączone i toczyć się będą według ogólnych przepisów prawa o sądownym postępowaniu egzekucyjnym.

§ 2. Władza gminna obowiązana jest na polecenie sądu do egzekwowania grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania w myśl przepisów o egzekucji świadczeń pieniężnych w trybie postępowania przymusowego w administracji.

Art. VIII.

§ 1. Minister Sprawiedliwości może oznaczyć w drodze rozporządzenia okręgi sądów grodzkich, w których egzekucję z ruchomości celem zaspokojenia należności pieniężnych, nie przewyższających pięciuset złotych, przeprowadza samorządo-

wa władza miejska lub gminna, gdy egzekucja ma być przeprowadzona poza siedzibą komornika.

§ 2. Minister Sprawiedliwości może również obniżyć dla poszczególnych okręgów sumę, wymienioną w paragrafie poprzedzającym.

§ 3. W zakresie czynności egzekucyjnych władza samorządowa podlega sądowi.

Art. IX.

Minister Sprawiedliwości w drodze rozporządzeń:

1) wyda instrukcję dla komorników, w której oznaczy także przypadki, w jakich zastępstwo komornika może być poruczone osobom, odbywającym służbę przygotowawczą na urząd komornika;

2) wyda taksę wynagrodzenia komorników, tudzież biegłych, wezwanych w postępowaniu egzekucyjnym, osób, którym poruczono dozór zajętych ruchomości, oraz — w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych — taksę wynagrodzenia gmin za ich czynności w sądowym postępowaniu egzekucyjnym;

3) ustali brzmienie klauzuli wykonalności;

4) oznaczy przypadki, w których komornik powinien złożyć do depozytu sądowego papiery na okaziciela, dokumenty, klejnoty i przedmioty ze złota, platyny i srebra tudzież inne kosztowności;

5) oznaczy sposób prowadzenia wykazu osób, na które włożony był obowiązek złożenia przysięgi wyjawienia, tudzież

6) oznaczy techniczne sposoby opisu i oszacowania nieruchomości.

Art. X.

§ 1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu wyda przepisy co do umieszczenia we właściwych przypadkach na procentowanie sum, złożonych do depozytu sądowego.

§ 2. Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości wyda przepisy o obowiązkach organu wojskowego, asystującego komornikowi przy spełnianiu czynności egzekucyjnych.

Art. XI.

O nałożeniu grzywny (art. 319 kodeksu postępowania cywilnego) na biegłego, wezwanego w postępowaniu egzekucyjnym, orzeka sąd na wniosek komornika.

Art. XII.

§ 1. W przypadku gdy w myśl przepisów prawa górniczego ma być sprzedane pole górnicze z powodu odebrania własności górniczej lub z powodu zrzeczenia się, stosuje się odpowiednio przepisy art. 223 — 225 prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym z następującymi zmianami:

1) dopuszczalna jest tylko jedna licytacja i nadlicytacja;

2) cenę wywołania stanowi suma, wskazana przez osobę żądającą sprzedaży w podaniu o sprzedaż;

3) jeżeli sprzedaży żąda kilka osób, ceną wywołania będzie najniższa z sum, podanych przez te osoby.

§ 2. Postanowienie o wystawieniu pola górniczego na sprzedaż wydaje sąd grodzki, w którego okręgu pole się znajduje.

§ 3. Postanowienie sądu, ostrzeżenie hipoteczne i obwieszczenie zawierać będą wzmiankę, że postępowanie ma na celu sprzedaż z powodu odebrania własności górniczej lub z powodu zrzeczenia się.

Art. XIII.

Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu wyda przepisy, przewidziane w art. 225 prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym.

Art. XIV.

Do postępowania egzekucyjnego z nieruchomości, wszczętego przez wierzyciela, może się przyłączyć zarządca upadłości, do postępowania zaś, wszczętego przez zarządcę upadłości, może się przyłączyć wierzyciel egzekwujący.

Art. XV.

Na zgodny wniosek wszystkich współwłaścicieli nieruchomości postępowanie egzekucyjne celem zniesienia współwłasności w drodze sprzedaży publicznej może być wszczęte bez tytułu egzekucyjnego.

Art. XVI.

Zarządzenie tymczasowe w myśl przepisów tytułu trzeciego prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym sąd powszechny może wydać także celem zabezpieczenia roszczenia, którego rozpoznanie należy do giełdowego sądu rozjemczego.

Art. XVII.

Tytuł wykonawczy jest tytułem do hipoteki sądowej.

Art. XVIII.

Ilekróć poszczególne przepisy prawne powołują się na dotychczasowe ustawy o postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym, należy zamiast tych przepisów stosować odpowiednio przepisy prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym i przepisy rozporządzenia niniejszego.

Rozdział II.

Przepisy szczególne dla okręgów Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Art. XIX.

Uchyła się:

1) art. 15 — 19 dekretu Rady Regencyjnej Królestwa Polskiego z dnia 22 lutego 1918 r. w przedmiocie przepisów dla komorników (Dz. P. K. P. Nr. 5, poz. 10);

2) art. 1331 — 1336 ustawy postępowania cywilnego co do warunków dochodzenia odszkodowania od komorników;

3) art. 2210 — 2217 Kodeksu Napoleona;

4) art. 565 kodeksu handlowego francuskiego;

5) art. 1509 tomu X cz. 1 Zводу praw.

Art. XX.

Pozostają w mocy:

1) art. 27 prawa o ustaleniu własności dóbr nieruchomości z 1818 r. oraz art. 27 prawa o ustaleniu własności dóbr nieruchomości, o przywilejach i hipotekach, zawartego w rozporządzeniu Komisarza

Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 31 sierpnia 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 53, poz. 510);

2) art. 58 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o rejestrze handlowym (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 164).

Art. XXI.

Akty oblatowane według przepisów ustawy notarialnej (art. 146 i 147) są tytułami egzekucyjnymi w tych samych granicach, jak akty notarialne.

Art. XXII.

Minister Sprawiedliwości wyda w drodze rozporządzenia przepisy o prowadzeniu przez właściwe sądy wykazu zajętych nieruchomości niehipotekowanych.

Art. XXIII.

§ 1. Służebności, ciężary realne oraz prawa najmu i dzierżawy, wciągnięte do księgi hipotecznej czystym wpisem lub ciężące na nieruchomości niehipotekowanej i stwierdzone aktem notarialnym, będą utrzymane bez potrącenia ich wartości z ceny nabycia. To samo dotyczy służebności, które wynikają z urzędzenia ziemskiego włościan i rolników, zrównanych z włościanami, lub które ustanowione zostały przez polskie władze ziemskie w związku z przebudową ustroju rolnego.

§ 2. Obowiązek wynagrodzenia właściciela gruntu za użytkowanie wnętrza (art. 296 prawa górniczego) w wysokości ustawowej, określonej w art. 509 rosyjskiej ustawy górniczej (Tom VII Zводу praw), będzie utrzymany bez potrącenia jego wartości z ceny nabycia, choćby nie był wpisany do księgi hipotecznej pola górniczego. To samo dotyczy obowiązku opłat ze strony właściciela pola górniczego na rzecz właściciela gruntu, przepisanych w art. 296 ust. 3 prawa górniczego.

Art. XXIV.

§ 1. Sprzedaż nieruchomości celem zniesienia współwłasności w drodze działów na zgodny wniosek współwłaścicieli w przypadku, gdy choćby jeden z nich jest małoletni lub ubezwłasnowolniony, może nastąpić tylko wówczas, gdy opinia będzie upoważniona do wyrażenia zgody uchwałą rady rodzinnej, zatwierdzoną przez sąd. Z zachowaniem tych warunków dopuszczalne jest stosowanie przepisu art. 328 prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym.

§ 2. W okręgu białostockim zgoda musi być wyrażona przez właściwy sąd opiekuńczy.

Art. XXV.

§ 1. Do podziału sumy, uzyskanej przez egzekucję z nieruchomości niehipotekowanej, stosuje się odpowiednio przepisy o podziale sumy, uzyskanej przez egzekucję z nieruchomości hipotekowanej.

§ 2. W podziale uczestniczy także wierzyciel, którego wierzytelność zabezpieczona jest zastawem, jeżeli zgłosi się najpóźniej w dniu uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu i udowodni swe prawo dokumentem publicznym lub prywatnym z podpisem uwierzytelnionym. Wierzytelność, zabezpieczona zastawem, z odsetkami za ostatnie dwa lata przed licytacją zaspokojona będzie w tej kategorii, w jakiej powinny być zaspokojone wierzytelności i prawa zabezpieczone hipotecznie.

Art. XXVI.

Art. 214 § 2 prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, dotyczącego stosunku najmu lub dzierżawy, nie stosuje się, § 1 zaś stosuje się o tyle, o ile według przepisów prawa prywatnego umowa obowiązuje nabywcę.

Art. XXVII.

Na obszarze, na którym obowiązuje prawo o ustaleniu własności dóbr nieruchomości z 1818 r. i prawo o przywilejach i hipotekach z 1825 r., ostrzeżenie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości hipotekowanej, gdy ma być wciągnięte na piśmie, żądanie komornika, będzie wciągnięte trybem, przepisany w art. 15a i 15b prawa o ustaleniu własności dóbr nieruchomości, o przywilejach i hipotekach, zawartego w rozporządzeniu Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 31 sierpnia 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 53, poz. 510).

Art. XXVIII.

Na obszarze, na którym obowiązuje Tom X cz. 1 Zводу praw:

1) inwentarz żywy i martwy oraz zapasy ziemiopłodów, niezbędne na najbliższy zasiew i utrzymanie ludzi i inwentarza żywego aż do nowych zbiorów, stanowią przynależność nieruchomości w rozumieniu art. 64 § 1 prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym;

2) egzekucja z nieruchomości, wpisanej do rejestru dóbr nieruchomości, odbywa się tak, jak z nieruchomości, mającej urzędzoną hipotekę, z tą różnicą, że ostrzeżenie o wszczęciu egzekucji, wpis prawa własności nabywcy oraz wykreślenie wpisów powinny być dokonane zgodnie z przepisami ustawy notarialnej i prawa o ustaleniu własności dóbr nieruchomości, o przywilejach i hipotekach;

3) prawo zabudowy, obciążające sprzedaną nieruchomość, będzie utrzymane; przepisy art. 542¹⁷ Tomu X cz. 1 pozostają w mocy.

Rozdział III.

Przepisy szczególne dla okręgów Sądów Apelacyjnych w Krahowie i Lwowie oraz Sądu Okręgowego w Cieszynie.

Art. XXIX.

Komornik zawiesi na wniosek dziedzica lub kuratora spadku postępowanie egzekucyjne, jeżeli sąd spadkowy zezwolił na zwołanie wierzycieli (§ 813 kodeksu cywilnego).

Art. XXX.

Umorzenie egzekucji w myśl art. 56 prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym nastąpi także wówczas, gdy wierzyciel ma w swoim władaniu rzecz ruchomą dłużnika, na której służy mu prawo zatrzymania.

Art. XXXI.

Zajęcie wierzytelności lub prawa, przewidziane w art. 140 prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, w przypadku zniszczenia wykazu hipotecznego dokonywa się aż do odnowienia wykazu przez złożenie tytułu wykonawczego do sądu grodzkiego, w którego okręgu nieruchomość jest położona, i przez uzyskanie zezwolenia sądu na złoże-

nie tego tytułu w celu zajęcia wierzytelności lub prawa.

Art. XXXII.

Egzekucja przez sprzedaż ułamkowej części nieruchomości odbywa się według przepisów o egzekucji przez sprzedaż nieruchomości.

Art. XXXIII.

Jeżeli sąd hipoteczny odmówi prawomocnie wpisu ostrzeżenia z art. 149 prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, egzekucja będzie zawieszona aż do usunięcia przeszkody do wpisu. Prawo sprostowania księgi gruntowej służy narówni z dłużnikiem wierzycielowi.

Art. XXXIV.

§ 1. Egzekucja z nieruchomości, której wykaz hipoteczny uległ zniszczeniu, odbywa się tak, jak z nieruchomości wpisanej do wykazu hipotecznego.

§ 2. Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości przedstawione będzie sądowi, w którego okręgu nieruchomość jest położona, celem złożenia do zbioru dokumentów. Pozwolenie sądu na złożenie ma skutki wpisu o wszczęciu egzekucji.

§ 3. Wypis z wykazu złożonych w sądzie dokumentów, odnoszących się do danej nieruchomości, oraz zaświadczenie treści każdego ze złożonych dokumentów zastępują wykaz hipoteczny.

§ 4. W celu uzyskania prawa własności nabywca złoży we właściwym sądzie uwierzytelniony odpis postanowienia o przysądzeniu.

Art. XXXV.

Najemca lub dzierżawca, którego prawo było wpisane do księgi hipotecznej i któremu nabywca wypowiedział na zasadzie art. 214 prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym najem lub dzierżawę przed upływem terminu, ustalonego umową, otrzymuje z sumy podlegającej podziałowi wynagrodzenie za utracone prawo stosownie do oszacowania, co nie uwłącza dalszemu roszczeniu nabywcy lub dzierżawcy przeciwko ich dłużnikowi.

Art. XXXVI.

§ 1. Służebności, ciężary realne i wymowy, poprzedzające prawo wierzyciela egzekwującego, będą utrzymane w mocy bez potrącenia z ceny nabycia. Inne służebności, ciężary realne i wymowy będą utrzymane w mocy, jeżeli ich wartość, ustalona przy oszacowaniu, znajdzie pokrycie w cenie nabycia. Nabywca w tym przypadku może zaliczyć tę wartość na poczet ceny nabycia.

§ 2. Jeżeli cena nabycia nie wystarcza na pełne pokrycie powyższych praw, prawa te wygasają. W razie tylko częściowego pokrycia część wartości, znajdująca pokrycie, będzie wypłacana uprawnionemu według pierwszeństwa prawa wygasłego.

Art. XXXVII.

Sąd może na wniosek, złożony w myśl art. 190 prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, postanowić, że nabywca ma przejąć służebność wpisaną bez potrącenia z ceny nabycia, jeżeli służebność jest dla realności uprawnionej ze względów gospodarczych konieczna, a nie obniża istotnie wartości nieruchomości obciążonej. Sąd mo-

że również postanowić za zgodą uprawnionego, że służebność albo ciężar realny, które znajdują pokrycie w cenie nabycia, będą zamiast przejęcia przez nabywcę zaspokojone sumą pieniężną.

Art. XXXVIII.

§ 1. W przypadku zabezpieczenia hipotecznego renty pieniężnej sąd wydzieli z ceny nabycia najpierw raty, zalegające za rok ostatni po dzień przybicia, następnie wartość renty, oznaczoną w oszacowaniu, albo sumę wykupu, gdy suma ta jest w wykazie wpisana.

§ 2. Jeżeli prawo do renty służy uprawnionemu na czas jego życia lub na czas ściśle nieoznaczony, sąd po wydzieleniu zaległych do dnia przybicia rat z ceny nabycia umieści na oprocentowanie sumę, ustaloną w oszacowaniu, oraz postanowi, jakie kwoty i kiedy uprawniony będzie pobierał. Jeżeli suma, podlegająca podziałowi, nie wystarcza na pokrycie pełnej kwoty, uprawniony będzie pobierał nieuszczerplone raty renty aż do wyczerpania całej sumy lub wcześniejszego wygaśnięcia swego prawa.

Art. XXXIX.

Zabezpieczone hipotecznie prawo odkupu lub pierwokupu gaśnie wskutek licytacji bez odszkodowania; jednakże prawo takie, jeżeli służy z mocy ustawy, będzie utrzymane.

Art. XL.

Bez potrącenia z ceny nabycia utrzymuje się w mocy:

- 1) służebności, ciążące z samej ustawy na nieruchomości, choćby bez wpisu do księgi hipotecznej;
- 2) służebności drogi koniecznej;
- 3) prawo zabudowy, obciążające sprzedaną nieruchomość.

Art. XLI.

Prawa prenotowane będą uwzględnione w podziale tylko wówczas, gdy najpóźniej w terminie do zgłoszenia zarzutów przeciwko planowi podziału będzie złożony dowód, że postępowanie w celu usprawiedliwienia prenotacji zostało już wszczęte, albo że termin do wszczęcia jeszcze nie upłynął.

Art. XLII.

Jeżeli istnieją warunki umorzenia prawa hipotecznego, sąd na wniosek osoby, której zaspokojenie zależne jest od umorzenia tego prawa, upoważni ją do wniosku o umorzenie, a sumę przypadającą na zaspokojenie prawa, podlegającego umorzeniu, złoży do depozytu sądowego. Jeżeli w ciągu dwóch tygodni po uprawomocnieniu się planu podziału nie będzie sądowi wykazane, że wniosek o umorzenie został złożony, suma złożona do depozytu będzie wydana osobom, które według planu są uprawnione.

Art. XLIII.

W razie egzekucji z nieruchomości, wchodzących w skład zakładu, który należy do przemysłowca górniczego i z którego ten przemysłowiec zalega z wnoszeniem opłat do kasy brackiej i wpłat, zatrzymanych pracownikom na cele tej kasy, zaległe za ostatnie dwa lata przed licytacją należności z tego tytułu bractwa górniczego korzystają z pierwszeństwa zaspokojenia narówni z należnościami, wymienionymi

w art. 289 § 1 p. 8) prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym. W razie egzekucji z nieruchomości, należącej do przemysłowca górniczego i mieszczącej w sobie zakład, należności powyższe korzystają z pierwszeństwa zaspokojenia narówni z należnościami, wymienionymi w art. 293 § 1 p. 4) tego prawa.

Art. XLIV.

§ 1. W podziale sumy, uzyskanej przez egzekucję z nieruchomości, uczestniczą także osoby, które mają prawa bez wpisu na nieruchomości ciężące, jeżeli je zgłosiły najpóźniej w dniu uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu i udowodniły dokumentem publicznym lub prywatnym z podpisem uwierzytelnionym.

§ 2. Prawa te będą zaspokojone po wierzytelnościach i prawach zabezpieczonych hipotecznie, jeżeli w myśl obowiązujących przepisów nie korzystają z innego stopnia zaspokojenia w stosunku do praw wpisanych; między sobą zaś — w kolejności, w jakiej powstały, jeżeli obowiązujące przepisy nie nadają im innego stopnia.

Art. XLV.

Jeżeli według orzeczenia sądowego dłużnik ma złożyć oświadczenie pewnej treści, oświadczenie dłużne uważa się za złożone z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. XLVI.

§ 1. Tytuł wykonawczy, stwierdzający nabycie przez wierzyciela prawa, które nadaje się do wpisu do księgi hipotecznej, rejestru lub innej księgi publicznej, zastępuje oświadczenie woli dłużnika co do zezwolenia na dokonanie przeciwko niemu danego wpisu.

§ 2. Jeżeli prawa dłużnika nie są ujawnione w księdze, wierzyciel może na podstawie tytułu wykonawczego oraz na podstawie dokumentu, jaki jest potrzebny do wpisu na rzecz dłużnika, uzyskać wpis prawa dłużnika i na tej podstawie wpis swego prawa.

§ 3. Komornik, w którego okręgu dłużnik ma zamieszkanie lub przebywa, odbierze dłużnikowi na wniosek wierzyciela dokumenty, potrzebne do wpisu na rzecz dłużnika, i złoży je sądowi.

Art. XLVII.

§ 1. Podział fizyczny wspólnej nieruchomości, dział spadku lub innej masy majątkowej oraz sprostowanie granic w wykonaniu tytułu egzekucyjnego przeprowadzi, z wyłączeniem komornika, sąd grodzki, w którego okręgu majątek się znajduje, przy udziale osób interesowanych z odpowiedzialnym uwzględnieniem przepisów § 841 do 853 kodeksu cywilnego.

§ 2. Na postanowienie, ustalające dział lub linię graniczną, służy zażalenie.

Art. XLVIII.

§ 1. Jeżeli egzekucja celem ściągnięcia należności pieniężnej jest skierowana do prawa, na rzecz dłużnika do księgi hipotecznej jeszcze niewpisanego, wierzyciel może, składając tytuł wykonawczy oraz dokument hipoteczny, wystawiony na rzecz dłużnika, żądać wpisania tego prawa na imię dłużnika i jednoczesnego zabezpiecze-

nia swej wierzytelności przez zajęcie praw dłużnika (hipoteka sądowa).

§ 2. Dokument hipoteczny, potrzebny do wpisu, komornik na wniosek wierzyciela odbierze dłużnikowi.

§ 3. Jeżeli egzekucja wszczęta została przez kilku wierzycieli, komornik, odebrawszy dłużnikowi dokument hipoteczny, złoży jednocześnie wniosek o wpis praw na imię dłużnika i wszystkich tych wierzycieli.

Art. XLIX.

Pozostają w mocy:

1) przepisy § 47 ustawy z dnia 19 maja 1874 r., dotyczące ksiąg kolejowych, praw hipotecznych na kolejach żelaznych i hipotecznego zabezpieczenia praw zastawu dla posiadaczy kolejowych obligacji pierwszeństwa (Dz. u. p. austr. Nr. 70);

2) przepisy o zabezpieczeniu praw i roszczeń zapomocą prenotacji, o adnotacjach hipotecznych oraz o doręczaniu uchwał hipotecznych, nawet w przypadkach, gdy doręczenie odbywa się w postępowaniu egzekucyjnym;

3) przepisy art. 310 ustawy handlowej i § 47 ustawy ją wprowadzającej o publicznej sprzedaży zastawu.

Art. L.

Jednocześnie z wpisem prawa własności na rzecz osoby, która uzyskała zakaz zbycia i obciążenia nieruchomości, należy w księdze gruntowej zaznaczyć, że prawu jej służy pierwszeństwo w stopniu wpisu zakazu, i wykreślić późniejsze wpisy, dokonane przeciwko dłużnikowi, jeżeli ich utrzymanie sprzeciwia się istocie przyznanego prawa wpisanego.

Art. LI.

W postępowaniu upadłościowym sprzedaży dokonywa zamiast sądu komornik.

Rozdział IV.

Przepisy szczególne dla okręgów Sądów Apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz Sądu Okręgowego w Katowicach.

Art. LII.

Pozostają w mocy z księgi ósmej ustawy o postępowaniu cywilnym § 728, 729, 735 do 749, 773, 774, 778, 780 do 784, 786, 859 do 863 ze zmianami, wynikającymi z art. XVIII rozporządzenia niniejszego.

Art. LIII.

Pozostają w mocy przepisy egzekucyjne, zawarte w § 274 ust. 2, 322 ust. 3, 456 do 458, 753, 755, 756, 771, 772, 1003, 1984 ust. 2, 1990, 2115, 2213 i 2214 kodeksu cywilnego, tudzież w § 124 ust. 2, 129 ust. 4 i 370 liczba 2 kodeksu handlowego.

Art. LIV.

Artykuły XXX, XXXVI, XXXVII, XXXVIII, XLIII, XLIV, XLV i XLVI przepisów niniejszych będą odpowiednio stosowane także na obszarze Sądów Apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz Sądu Okręgowego w Katowicach.

Art. LV.

Umowny zakaz zbycia wierzytelności nie wyłącza egzekucji z tej wierzytelności.

Art. LVI.

Roszczenie o zachowek lub roszczenie z § 528 kodeksu cywilnego o zwrot darowizny podlega egzekucji tylko wówczas, gdy je przyznano w umowie lub gdy sprawa o roszczenie już się toczy.

Art. LVII.

Akty sądowe, zrównane z aktami notarialnymi, są tytułami egzekucyjnymi w takich samych granicach, jak akty notarialne.

Art. LVIII.

Egzekucję z nieruchomości można prowadzić przeciwko spadkobiercom wpisanego właściciela, chociażby oni nie byli jeszcze wpisani jako właściciele.

Art. LIX.

§ 1. W celu zajęcia wierzytelności, zabezpieczonej hipoteką listową, oraz praw, wynikających z listu rentowego lub gruntowego, komornik oprócz zawiadomień, potrzebnych do zajęcia wierzytelności osobistej, odbierze list dłużnikowi i złoży go do depozytu sądowego. Zajęcie jest dokonane z chwilą spisania przez komornika protokołu, stwierdzającego odebranie listu.

§ 2. W razie zajęcia części wierzytelności lub prawa, wynikającego z listu, dłużnik ma prawo żądać utworzenia listów częściowych. Wniosek powinien być złożony komornikowi, który oznaczy, na jakie sumy mają być utworzone listy częściowe, i sprawę prześle władzy hipotecznej. Po utworzeniu listów częściowych władza hipoteczna przesyła je komornikowi, który list, mający służyć do zaspokojenia poszukiwanej wierzytelności, złoży do depozytu sądowego, drugi zaś list częściowy wyda dłużnikowi.

Art. LX.

Zajęcie długu gruntowego, wpisanego na rzecz właściciela, dokonywa się odpowiednio do przepisów o zajęciu wierzytelności, zabezpieczonej hipoteką księgową lub listową, zależnie od tego, czy powstał z hipoteki księgowej czy listowej.

Art. LXI.

Jeżeli egzekucja skierowana jest do roszczenia o przewłaszczenie nieruchomości, a powódzenie na rzecz dłużnika jeszcze nie nastąpiło, wierzyciel może żądać wpisania prawa własności na imię dłużnika, a jednocześnie może zabezpieczyć swoją należność w drodze hipoteki sądowej. O odebranie dłużnikowi dokumentów, potrzebnych do wpisu, wierzyciel zwraca się do komornika.

Art. LXII.

§ 1. Jeżeli co do prawa własności dłużnika wpisany jest sprzeciw, albo w księdze hipotecznej znajdują się inne wpisy, tamujące wpis o wszczęciu egzekucji, władza hipoteczna odmówi dokonania wpisu oraz zawiadomi o tem wierzyciela i komornika. Wierzycielowi służy prawo zażalenia w ciągu tygodnia do właściwego sądu.

§ 2. Władza hipoteczna zawiadomi komornika również o uprawomocnieniu się postanowienia, odmawiającego dokonania wpisu, a komornik po wysłuchaniu stron albo upoważni wierzyciela do wykonania praw dłużnika w celu usunięcia przeszkody, albo postępowanie umorzy. Komornik po-

stępowanie w każdym razie umorzy, jeżeli wierzyciel w wyznaczonym terminie nie wykaże, że poczynił kroki celem usunięcia przeszkody.

Art. LXIII.

Bez potrącenia z ceny utrzymuje się w mocy:

- 1) prawa i renty, ciążące z samej ustawy na nieruchomości, choćby niewpisane do księgi hipotecznej;
- 2) służebności drogi koniecznej;
- 3) dziedziczne prawo zabudowy, obciążające sprzedaną nieruchomość;
- 4) służebności lub ciężary realne, wpisane jako wymiar.

Art. LXIV.

Wciągnięte do księgi hipotecznej prawo pierwokupu będzie w postępowaniu egzekucyjnym utrzymane bez odszkodowania nabywcy. To samo dotyczy praw wykupu lub pierwokupu, służących z mocy ustawy.

Art. LXV.

Przepisów o egzekucji celem zniesienia współwłasności nieruchomości w drodze sprzedaży publicznej nie stosuje się do współwłasności niepodzielnej ręki.

Art. LXVI.

Hipoteka sądowa może być wpisana tylko jako hipoteka zabezpieczająca.

R o z d z i a ł V.**Przepisy przejściowe.****Art. LXVII.**

§ 1. Egzekucja z oznaczonego majątku, wszczęta przed dniem wejścia w życie prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, będzie przeprowadzona wraz z postępowaniem podziałowym według przepisów dotychczasowych.

§ 2. Wszakże na obszarze, na którym obowiązuje ustawa z dnia 27 maja 1896 r. o postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym, również do takiej egzekucji stosuje się z dniem wejścia w życie prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym przepisy tego prawa, dotyczące właściwości sądu i komornika oraz uprawnień komornika i trybu skarżania jego czynności. Sąd, który taką egzekucję dotychczas prowadzi, przekaze ją komornikowi lub sądowi, powołanemu do jej prowadzenia według prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym.

Art. LXVIII.

Akty, które przed wejściem w życie prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym miały według dotychczasowych przepisów, obowiązujących w jakiegokolwiek części Państwa, moc tytułu do egzekucji sądowej, zachowują moc tytułów egzekucyjnych na całym obszarze Państwa. Jednakże tytuły, którym nie była nadana klauzula wykonalności według dotychczasowych przepisów, powinny być zaopatrzone w klauzulę według przepisów prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym.

Art. LXIX.

Przepis o umorzeniu postępowania z powodu niepopierania egzekucji w ciągu trzech lat (art. 55

prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym) stosuje się do egzekucji, wszczętych przed wejściem w życie prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym. Wszakże umorzenie nastąpi przed upływem trzech lat, jeżeli dotychczasowe przepisy przewidują krótszy termin.

Art. LXX.

Przepisu dowodowego, zawartego w art. 59 § 1 p. 2) prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, nie stosuje się, jeżeli zdarzenie nastąpiło przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego.

Art. LXXI.

W razie przyłączenia się wierzyciela egzekwującego po wejściu w życie prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym do egzekucji, wszczętej przed wejściem w życie tego prawa, postępowanie połączone prowadzone będzie według przepisów dotychczasowych ze zmianą, wynikającą z art. LXVII § 2 rozporządzenia niniejszego.

Art. LXXII.

Przepisu art. 215 prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym nie stosuje się do czynności, dokonanych przed wejściem w życie tego prawa.

Art. LXXIII.

Na obszarach, na których obowiązują: ustawa z dnia 27 maja 1896 r. o postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym oraz ustawa z dnia 24 marca 1897 r. o przymusowej licytacji i przymusowym zarządzie, przepisów art. 251 § 2 i 4 prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym nie stosuje się do zarządów przymusowych, ustanowionych przed wejściem w życie tego prawa.

Art. LXXIV.

Odsetki od wierzytelności zabezpieczonych hipotecznie korzystają z pierwszeństwa w równym stopniu z kapitałem według przepisów dotychczasowych, jeżeli licytacja zostanie wyznaczona w ciągu roku po wejściu w życie prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym.

Art. LXXV.

§ 1. Wnioski co do zabezpieczenia, złożone po wejściu w życie prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym w sprawach wszczętych wcześniej, będą rozpoznawane według przepisów, które obowiązywały w czasie wszczęcia sprawy.

§ 2. Jednakże na obszarze okręgów Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie zabezpieczenie, przewidziane w art. 350 prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, będzie stosowane również w sprawach wszczętych wcześniej.

Art. LXXVI.

Na obszarze okręgów Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz Sądu Okręgowego w Cieszynie:

1) wierzyciel, który przed wejściem w życie prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym uzyskał prawo zastawu w drodze egzekucji celem zabezpieczenia, zachowuje również po wejściu w życie tego prawa swoje pierwszeństwo zaspokojenia;

2) przepisów art. 297 prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym nie stosuje się w przypadku, gdy wpisy następujące po hipotece łącznej powstały przed wejściem w życie tego prawa; w przypadku tym przy podziale ceny uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości, obciążonych hipoteką łączną, należy postąpić według przepisów § 222 ustawy z dnia 27 maja 1896 r. o postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym.

Zmiany w ustawie o opłatach stemplowych.

Art. LXXVII.

W ustawie z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) wprowadza się następujące zmiany:

1) Nagłóvkowi przed art. 30 nadaje się brzmienie:

„D. Współudział sądów i komorników.”

2) W art. 30 punkcie 1) zdaniu pierwszemu (przed średnikiem) nadaje się brzmienie:

„1) od postanowień sądu o przybiciu na rzecz licytanta lub nadlicytanta”.

3) W art. 30 ustęp przedostatni skreśla się, ustępowi zaś ostatniemu nadaje się brzmienie:

„Od pisma, stwierdzającego sprzedaż, dokonaną przez komornika, lub przyznanie wierzycielowi na własność ruchomości, z których egzekucja jest prowadzona, wymierza opłatę komornik”.

4) W art. 31 ustępie trzecim wyrazy: „sądowy organ wykonawczy” zastępuje się wyrazem: „komornika”, a wyrazy: „ten organ” zastępuje się wyrazem: „komornik”.

5) W art. 31 ustępie piątym wyrazy: „sądowemu organowi wykonawczemu” zastępuje się wyrazem: „komornikowi”.

6) W art. 52 punkcie 3) wyrazy: „lub zostaje sprzedana z wolnej ręki” zastępuje się wyrazami: „lub nadlicytanta”.

7) W art. 52 punkcie 4) wyrazy: „wymienione w § 367 austriackiej ordynacji egzekucyjnej, w § 894 niemieckiej procedury cywilnej” zastępuje się wyrazami: „w art. XLV przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804) oraz w art. LIV tych przepisów, o ile wymienia art. XLV”.

8) W art. 57 ustępowi pierwszemu nadaje się brzmienie następujące:

„Jeżeli w przypadku nadlicytacji przybicie ostateczne zostało udzielone licytantowi, który uzyskał przybicie, to za świadczenie wzajemne (art. 7) uważa się kwotę, do której cenę pierwotną podwyższono (cena zwiększona)”.

9) W art. 59 ustępom trzeciemu i czwartemu nadaje się brzmienie:

„Przepisy prawne o skutkach nieuiszczenia ceny nabycia nieruchomości, ustalonej przy licytacji bądź nadlicytacji lub w przypadku objęcia na własność przez wierzyciela nieruchomości, będącej przedmiotem licytacji, stosuje się również w razie nieuiszczenia w przepisany termin opłaty stemplowej, przewidzianej w punkcie 2) bądź 3) art. 52.

W razie stwierdzenia, że przysądzenie własności nie nastąpiło na rzecz osoby, obowiązanej w myśl art. 15 punktu 2 do uiszczenia opłaty stem-

plowej, przewidzianej w punkcie 2 bądź 3 art. 52, izba skarbowa zarządzi zwrot opłaty lub uchyli jej wymiar; stosuje się przytem art. 49."

10) Art. 60 nadaje się brzmienie:

"Opłatę od wyroku sądu polubownego (art. 52 punkt 5) należy uiścić w ciągu miesiąca od wydania wyroku. Jeżeli jednak przed upływem tego terminu wniesiono skargę o uchylenie wyroku, termin płatności odracza się do upływu trzech tygodni od daty uprawomocnienia się wyroku, oddalającego skargę o uchylenie. W razie zawieszenia postępowania należy uiścić opłatę w ciągu 4 miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu, jeżeli przed upływem tego terminu ani nie zapadło postanowienie o podjęciu dalszego postępowania, ani nie został złożony wniosek o podjęcie postępowania. Celem uiszczenia opłaty mają osoby obowiązane do jej uiszczenia (art. 15 punkt 2) przedstawić urzędowi skarbowemu oryginał lub odpis wyroku (art. 23 punkt b) i art. 24 punkt b). Postanowienie o wykonalności wyroku sądu polubownego może być wydane tylko w razie dostarczenia sądowi dowodu uiszczenia opłaty stempłowej w kwocie, wymierzonej przez urząd skarbowy, albo zezwolenia na odroczenie terminu płatności (art. 177)".

11) W art. 63 wyrazy: „w § 894 niemieckiej procedury cywilnej” zastępuje się wyrazami: „w art. LIV przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym — Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804 (o ile wymienia art. XLV)".

12) W art. 66 punktowi 3 nadaje się brzmienie:

„że w toku postępowania egzekucyjnego rzecz ruchoma, będąca własnością dłużnika, przechodzi na własność wierzyciela albo zostaje sprzedana z wolnej ręki lub drogą nadlicytacji;"

13) W art. 71 trzem ostatnim ustępom nadaje się brzmienie:

"Opłatę od sprzedaży ruchomości drogą licytacji, dokonanej przez komornika lub przez urząd administracyjny, wymierza komornik (art. 30 ustęp ostatni), bądź urząd administracyjny, który licytacji dokonał. Opłatę taką, jak również opłatę od pisma, stwierdzającego, że rzecz ruchoma została sprzedana z wolnej ręki (art. 66 punkt 3), należy uiścić niezwłocznie po dokonaniu sprzedaży do rąk organu urzędowego, dokonywającego sprzedaży. Minister Skarbu może zarządzić uiszczenie opłat powyższych zapomocą znaczków stempłowych.

W razie nieuiszczenia opłaty od sprzedaży licytacyjnej lub opłaty od sprzedaży z wolnej ręki uważa się sprzedaż za niedoszłą do skutku.

Oświadczenie wierzyciela, że chce przejąć na własność ruchomości, z których jest prowadzona egzekucja, będzie uwzględnione tylko wtedy, gdy wierzyciel jednocześnie z wnioskiem złoży (oprócz całej ceny) kwotę, należną tytułem opłaty stempłowej, przewidzianej w punkcie 3) art. 66. Do opłaty, należnej w myśl punktu 2) lub 3) art. 66 w przypadku egzekucji ze statku, wpisanego do polskiego rejestru statków lub ze statku zagranicznego, odpowiadającego warunkom, pod którymi statek polski podlega wciągnięciu do rejestru, stosuje się zasady, podane w art. 57 i 59."

Przepisy końcowe.

Art. LXXVIII.

§ 1. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 2. Gdyby do czasu wejścia w życie prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym i przepisów niniejszych nie zostały wydane przewidziane w nich rozporządzenia, stosować należy odpowiednio przepisy dotychczasowe.

§ 3. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do włączenia tekstu prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym do kodeksu postępowania cywilnego, do wydania jednolitego tekstu kodeksu postępowania cywilnego z nowym podziałem na części, księgi i tytuły i nową numeracją artykułów, z uwzględnieniem zmian, wynikających z artykułów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu, oraz do dokonania w tekście takich zmian redakcyjnych, jakie okażą się konieczne wskutek włączenia prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym.

Art. LXXIX.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*